

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Ing. Mgr. Martinem Jakubem Brusem ve věci

žalobkyně: **T. B. N. T.**, narozena X,
bytem X,
zastoupena Mgr. Noemi Ilczyszynovou, advokátkou,
sídlem Michelská 300/60, 140 00 Praha 4,

proti

žalované: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie,**
sídlem Olšanská 2176/2, 130 51 Praha 3,

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 11. 3. 2021, č. j. CPR-38047-5/ČJ-2020-930310-V249,

takto:

- I. Řízení se zastavuje.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobkyni **se vrací** část zaplaceného soudního poplatku ve výši 2 000 Kč. Tato částka bude žalobkyni vyplacena z účtu Krajského soudu v Ústí nad Labem do třiceti dnů od právní moci tohoto usnesení.

Odůvodnění:

Žalobkyně se žalobou domáhala zrušení rozhodnutí žalované ze dne 11. 3. 2021, č. j. CPR-38047-5/ČJ-2020-930310-V249, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Ústeckého kraje, ze dne 11. 9. 2020, č. j. KRPU-29263-36/ČJ-2020-040026, jímž byla žalobkyni podle § 50a odst. 2 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů uložena povinnost opustit území členských států Evropské unie. Řízení o žalobě E. T., narozené X, proti napadenému rozhodnutí soud zastavil usnesením ze dne 19. 7. 2021, č. j. 41 A 3/2021-50, které nabylo právní moci dne 20. 7. 2021.

Podáním ze dne 4. 3. 2022, které bylo soudu doručeno téhož dne, žalobkyně vzala tuto žalobu v celém rozsahu zpět a navrhla, aby soud řízení zastavil.

Podle § 37 odst. 4 s. ř. s. platí, že „[n]avrhovatel může vzít svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl“. Z § 47 písm. a) s. ř. s. přitom vyplývá, že soud řízení usnesením zastaví, vzal-li návrhovatel svůj návrh zpět.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Vzhledem k tomu, že projev vůle žalobkyně, jímž došlo ke zpětvzetí předmětné žaloby, byl zcela jednoznačný a nevzbudil pochybnosti o tom, že jím žalobkyně zamýšlela ukončení tohoto soudního řízení jeho zastavením, soud v souladu s § 47 písm. a) s. ř. s. řízení o předmětné žalobě zastavil.

Z důvodu zastavení řízení soud současně v souladu s § 60 odst. 3 větou první s. ř. s. vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť neshledal důvody pro postup podle věty druhé citovaného odstavce. Soud má za to, že žalobkyně nevzala žalobu zpět pro pozdější chování žalované, a nevzniklo jí tudíž právo na náhradu nákladů řízení. Napadené rozhodnutí totiž nebylo zrušeno, nadále trvá a skutečnost, že řízení o správním vyhoštění žalobkyně (tedy odlišné řízení) bylo podle jejího tvrzení zastaveno, nemá na napadené rozhodnutí žádný vliv. Soud zároveň nesdílí přesvědčení žalobkyně, že žaloba byla podána důvodně, neboť uplatněné žalobní body nepokládá za důvodné, napadené rozhodnutí považuje za zákonné a přezkoumatelné, protože jím žalovaná zcela adekvátně reagovala na podané blanketní odvolání, jež nebylo doplněno.

Jelikož řízení skončilo jeho zastavením před prvním jednáním, soud podle § 10 odst. 3 věty první zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“) rozhodl o vrácení části zaplaceného soudního poplatku. Podle zmíněného ustanovení platí, že soud vrátí z účtu zaplacený poplatek za řízení snížený o 20 %, nejméně však o 1 000 Kč, pokud bylo řízení zastaveno před prvním jednáním. Žalobkyně soudu uhradila za žalobu soudní poplatek ve výši 3 000 Kč, srážka odpovídající 20 % zaplaceného soudního poplatku činí 600 Kč, a proto soud snížil zaplacený soudní poplatek o 1 000 Kč a žalobkyni vrátí částku 2 000 Kč. V souladu s citovaným ustanovením soud rovněž rozhodl o tom, že uvedená částka bude žalobkyni vyplacena z účtu krajského soudu, a to v zákonné lhůtě (srov. § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích). Soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě se nevrací, neboť tento poplatek byl konzumován tím, že soud o předmětném návrhu rozhodl.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 4. března 2022

Ing. Mgr. Martin Jakub Brus
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.